

KRUTSTÄNK, a. 1. Bestänkt med krut, efter lossning af skott.

KRUTSÄLL, n. 5. Se *Krutkorningsställ*.

KRUTTORN, n. 5. Torn, enkom uppförd till förvaring af krut. *K-et vid Loudden*.

KRUTVAGN, m. 2. Vagn, hvarpå krut föres i fält.

KRY, a. utan neutrum i sing. Rask, liflig, munter. Sages om åldriga och tillfrisknande personer. *Gubben är ännu k. Han börjar bli k. igen. K. ålderdom*.

KRYCKA, f. 1. 1) Litet tvärtrå eller tvärs öfver gående stycke upptill på en käpp, för att hålla i handen eller sätta under armen och stödja sig på. *Käpp med k.* Har sammansättningen *Guld Krycka*. — 2) Käpp med sådant tvärtrå upptill. *Gå på k., på kryckor*.

KRYDDA, f. 1. 1) Hvarje slags aromatiskt och hetsigt ämne, som begagnas, för att gifva mat en stark och behaglig smak. *Kanel, peppar, ingefära äro vanliga k-dor. Lägga k-dor på maten.* (Fig.) *Hungern är bästa k-n*, god matlust är bättre än kryddor på maten. — 2) Kryddväxt. *Märjam är en god k.* — *Ss. Kryddaktig, -lik, -lukt, -smak*.

KRYDDA, v. a. 1. 1) Lägga kryddor på mat, för att göra den välsmaklig. *Hon k-dar maten för starkt.* — 2) (fig.) Gifva tal, skrift ökad intresse genom något, som retar inbillningen, nyfikenheten, skänker njutning åt skönhetssinnet, o. s. v. *Han förstår alltid att k. sitt tal med ett godt skämt, med väl valda bilder.* — *Kryddande*, n. 4.

KRYDDBAD, n. 5. Det slags bad, då åtskilliga kryddor ingå i badvattnet.

KRYDDBOD, f. 2. Handelsbod, der specierier hållas till salu.

KRYDDBRÖD, n. 5. Ett slags fint bröd af ägg, socker, mjöl och hvarjehanda kryddor.

KRYDDGÅRD, m. 2. Se *Köksträdgård*.

KRYDDKRAMHANDEL, m. sing. Minutandel med specierier o. d.

KRYDDKRAMHANDLARE eller **KRYDDKRÄMARE**, m. 5. En, som idkar kryddkramhandel.

KRYDDLÅDA, f. 1. Låda, hvari kryddor förvaras.

KRYDDNEGLIKA, kry'ddnä'jlicka, f. 1. Omogna blomknoppar af Kryddneglikebusken, hvilka begagnas som matkrydda.

KRYDDNEGLIKEBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buskväxt af fam. Myrtaceæ, inhemsk på Moluckerna, och hvaraf kryddneglikor fås. *Caryophyllus aromaticus*.

KRYDDOST, m. 2. Ost med kryddor uti.

KRYDDNING, f. 2. (både egentl. o. fig.) Handlingen, hvarigenom något kryddas.

KRYDDPEPPAR, m. sing. De torkade bären af Kryddpepparträdet, hvilka allmänt begagnas som matkrydda.

KRYDDPEPPARTRÅD, n. 5. Ett trädslag af fam. Myrtaceæ, hvars torkade bär utgöra kryddpeppar; inhemskt i Vestindien. *Eugenia pimenta*.

KRYDDPÅSE, m. 2. pl. — *påsar*. Påse med insydda kryddörter, som uppvarmd begagnas till fördelande af fluss, svulster, o. d.

KRYDDQVAST, m. 2. Se *Blomsterqvast*.

KRYDDSAKER, f. 5. pl. Se *Specierier*.

KRYDDSÄNG, f. 2. Trädgårdssäng för kryddväxter.

KRYDDTE, kry'ddté, n. 5. Afkok af kryddor.

KRYDDTRÅD, n. 5. Tråd, hvaraf fås något slags krydda.

KRYDDTÅRTA, f. 1. Tårta af smör, socker, kanel, kardemumma, pomeransskal, äggulor, puder och äggwhitor.

KRYDDTÄPPA, f. 1. Liten kryddgård.

KRYDDVAROR, f. 1. pl. Se *Specierier*.

KRYDDVIN, n. 5. Vin, försatt med kryddor.

KRYDDÖL, n. sing. Öl, med tillsats af kryddor.

KRYHET, f. 5. Egenskapen att vara kry.

KRYMPA, v. a. 2. (af *Kram*, våt) Fukta kläde med vatten, för att borttaga glansen och förekomma dess hopkrumpling. *K. kläde*. — V. n. Sammandragas af väta. *Ylle k-per i tvätt*.

KRYMPLING, m. 2. (af *Krum*, krokig) Sages om dem, på hvilka ryggraden växt krokig, eller som förlorat bruket af en lem eller blifvit lama. *Slå göra någon till k.*

KRYMPNING, f. 2. 1) Förfarandet, då kläde krympes. — 2) Sammandragning genom väta. *Klädes k.*

KRYP, n. 5. Litet krypande djur.

KRYPA, v. n. 5. Impf. *Kröp*. Sup. *Krupit*. Part. pret. *Krupen*. 1) (om djur) Med fötterna långsamt förflytta sig på marken. Sages isynn. om insekter, men äfven om andra djur, som hafva korta eller svaga ben. *En gråsugga k-per på väggen. Kycklingen k-per ur ägget. K. ur skinn*, se *Skinn*. *K. fram, igenom, ihóp, i'n, ned, upp, út*. — 2) Förflytta sig på marken på det sätt, att kroppen helt och hållet eller till en del berör marken. Sages både om menniskor och djur. *Katten k-per utåt marken, när han lurar på sitt rof. Barnet k-per på golfvet. K. bakom buskarna. K. på alla fyra*, på händer och fötter. *K. genom ett hål*, med tillhjälp af både händer och fötter förflytta sig derigenom. (Fam.) *K. till kofs*, gå till sängs. *K. i kurran*, blifva arresterad. *K. till korset*, se *Kors*. (Ordspåk) *Man måste först k., innan man kan gå*, det är alltid svårt i början, då man lär, företager sig något. — *K. fram, i'n, ned, upp, út*.

— 3) Gå krokig, hopkrupen. *K. in i vagnen. K. ihóp*, kröka sig och draga ihop kroppen; äfv. sakta maka sig intill hvarandra. *K. ned i sängen*, draga sig ned under täcket och krypa ihop. — 4) (fig. fam.) Ställa sig öfverdriftv ödmjuk. *K. för de stora*. — 5) (om rötter, växter) Växa liksom krypande utåt marken. — 6) *Det k-per i skinn*, i fötterna, säges, när man erfar en känsla liksom af något krypande i huden, i fötterna. (Fig. fam.) *Ändtligen kröp det ur honom*, ändtligen beqvämades han sig, förmäddes han att säga det. — *K-nde*, part. pres. Som kryper. Brukas stundom adjektivt, t. ex.: *K. djur, rötter, växter. En k. menniska. På ett k. sätt*. — *Krypande*, n. 4.

KRYPAND, kry'pänd, f. 3. pl. — *änder*. Se *Årta*.

KRYPARE, m. 5. (fam.) 1) Krypande insekt. *K.* (i plur.), benämning på Insekternas åttonde ordning (Aptera). — 2) (fig.) En som kryper för dem, af hvilka han har något att frukta eller vinna.

KRYPBLECK, n. 5. Metallskifva, som vid gevärsfaktorierna användes till bestämmande af gevärlådelarnes alla dimensioner.

KRYPBÖNA, f. 1. 1) Ett slags bönväxt, som kryper utåt marken och odlas för köket. *Phaseolus nanus*. — 2) Böna af denna växt. *Koka k-nor*.

KRYPDJUR, n. 5. Krypande djur, insekt.